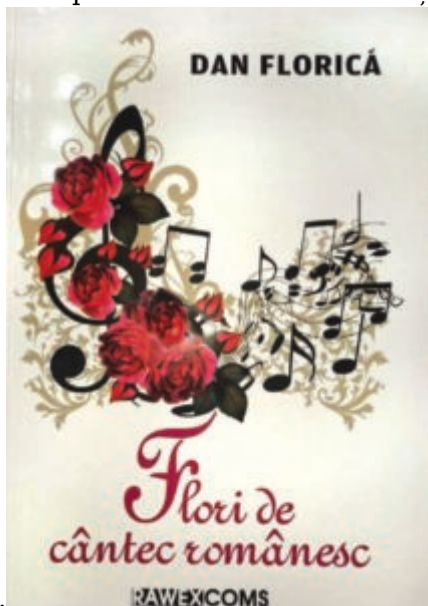

Citești poeziile și te înalți în muzicalitatea versurilor, savurând înțelesul pe firul gândurilor dantelate dăruite nouă. Poet cu dor și iubire în suflet, sensibil, își duce buchetul prețuirii oamenilor pe nota DO de sus a portativului care se numește viață. Paradisul este redus la esența cuvintelor țară și

pădure.

O casă din lemn tare - pădurea e pe-aproape,
E paradisul meu, pe care l-am pierdut,
De pot a o reface ca lacrima sub pleoape.
Să pot să-mi petrec viața ca lumea din trecut!

Da, lumea din trecut care rămâne în simbolurile cusăturilor cu arnici cu flori și înflorituri de pe ile tradiționale, strunind geometria, ori borangicul din marama, și care poartă unicitatea și unitatea poporului nostru, legătura cu Dumnezeu, prin scara invizibilă a credinței cu drumul făcut de rugăciune. Dragostea, materialul documentar și măiestria în scris, fac din poetul Dan Florică un purtător și promotor al frumosului existențial din acest colț de rai România, cu hore, sârbe, cântece de strană, anunțul pastoral cu trâmbițe, cu patriotismul care vine din sfinte porunci, toate sacre, sfinte, în mirosul dumnezeiesc de grâu, pâine și pădure verde.

Doina Bârcă